

08/03/2015

מנכ"ל משרד הבריאות, פרופ' ארנון אפק

מנכ"לית משרד האוצר, יעל אנדורן

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים אלה נפרש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם סיפורה של ד' מינואר 2015, על חוסר תיאום בין טיפול בבתי החולים לטיפול בקהילה שמסכן את חיי החולים:

"בעלי אושפז בבית חולים אחרי אירוע מוחי. אלה היו כמה ימים מפחידים מאוד. הוא סובל מכמה בעיות בריאות, ובין היתר הוא אחרי השתלת מסתם אאורטלי [המסתם באבי העורקים] וקוצב לב. הוא בסך הכל היה בבית החולים ימים ספורים, ושחררו אותו ממש מהר יחסית, כי הרופאים טענו שהוא בסדר - למרות שהוא בקושי הרגיש את צד ימין של הגוף, התקשה ללעוס ולדבר, ולא היה מסוגל להתלבש לבד או אפילו לסגור לבד את הכפתורים בחולצה. אבל זה לא הדבר הגרוע ביותר.

בכל תקופת האשפוז שלו, הוא ראה את הרופאים לדקות ספורות בלבד, ולא היה להם זמן להקדיש לו ולכל הבעיות שלו. הנירולוג שהחליט לשחרר אותו אמר לנו שהוא חייב לעשות בדיקת קרוטיס (אולטראסאונד של עורקי הצוואר) בדחיפות כדי לוודא שאין שם עוד קרישי דם, וגם צילום MRI של הראש. שאלנו למה לא עושים את הבדיקות האלה בבית החולים, אם הוא כבר מאושפז. הרופא אמר שיש תור ממש ארוך לבדיקות האלה, ושמותר לו להפנות רק פציינט אחד ביום לקרוטיס - ושעם ה-MRI בכלל אין סיכוי. הוא טען שבקהילה יתנו לנו תור תוך כמה ימים, מקסימום שבוע, ושאין טעם להמשיך להחזיק אותו באשפוז.

על זה יש לי רק דבר אחד לומר: כשאומרים בבית חולים "בקהילה יטפלו בכם", זה אומר שזורקים אתכם לכלבים. עם מי לא דיברתי, על מי לא צעקתי, למי לא בכיתי בקופת חולים. התור הדחוף לקרוטיס היה רק אחרי שבועיים וחצי, וגם זה עם תחנונים והפצרות. בן אדם אחרי אירוע מוחי! ולגבי ה-MRI, התור היחיד הפנוי היה אחרי 5 חודשים.

וכדי להגדיש את הסאה סופית, במכון שבו מבצעים את ה-MRI שאלו אותי אם יש לו מתכות בגוף. אמרתי שיש לו מסתם וקוצב לב. אז הסבירו לי שהוא לא יכול לעשות את הבדיקה כי זה עלול לגרום לו לדום לב. כלומר, לנירולוג בבית החולים שמתרוצץ בין המאושפזים ומקדיש לכל אחד רק שתי דקות לא

היה זמן לקרוא את כל הפרטים בתיק הרפואי שלו, ולא שם לב שהוא שולח את הפציינט לבדיקה שיכולה להרוג אותו.

זה מפחיד ומייאש, ובעיקר מאכזב, שהייתי צריכה לשמור על 100% ערנות כל הזמן כדי שלא יהרגו את בעלי בטעות, מחוסר זמן ותשומת לב. ועל הטיפול המסור' בקהילה בכלל אין לי מה להוסיף."

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו. מסקנות ועדת גרמן משנת 2014 לא מומשו אף הן, עקב פיזור הכנסת והממשלה וקיום הבחירות מוקדם מהצפוי.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחראיות נמצאת בידים.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם ולהפציר בכם להתגייס למטרה, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המידי,

צוות "מכתבים לבריאות"

העתקים:

חברי ועדת העבודה, הרווחה והבריאות בכנסת